Συγκέντρωση /Πορεία για την γυναικοκτονία στην Ηγουμενίτσα(22/9|19:00-Πλ Δημαρχείου) -Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ποιοι θυμούνται σήμερα την Σούζαν από τα Γιάννενα, την Ελένη από την Ρόδο, την Κυριακή που δολοφονήθηκε μπροστά σε αστυνομικό τμήμα; Οι δεκάδες γυναικοκτονίες είναι κομμάτι μιας βαθιά αρρωστημένης πατριαρχικής κοινωνίας, όπου ο μέσος σεξιστής, γαλουχημένος με τα ιερά και τα όσια του αυθεντικού αρσενικού, θέτει τους όρους ύπαρξης για την κάθε γυναίκα που βρέθηκε στο δρόμο του. Όρους ζωής και θανάτου.
Για να επικρατήσει η ζωή και η πραγματική ελευθερία και χειραφέτηση υπάρχει κυρίως ένας όρος : η θανάτωση της πατριαρχίας.
Αύριο στις 19:00 θα είμαστε στην Ηγουμενίτσα, ανταποκρινόμενες-οι στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Γυναικών Ηγουμενίτσας για την Πηνελόπη, ενάντια στον σεξισμό, την πατριαρχία και την παλιανθρωπιά που μεγαλώνει τέρατα, άνδρες της διπλανής πόρτας
22/9|19:00-Πλ Δημαρχείου – Ηγουμενίτσα
Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Κάλεσμα σε πορεία για τα 13 χρόνια από την δολοφονία του

αντιφασίστα Παύλου Φύσσα – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση(Ιωάννινα)

13 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΥ

13 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής στο Κερατσίνι. Η δολοφονία αυτή σηματοδότησε το ξήλωμα της ναζιστικής οργάνωσης, ηγετικά στελέχη της οποίας βρέθηκαν στη φυλακή ως εγκληματική οργάνωση.

Το αντιφασιστικό κίνημα και κυρίως το πιο δυναμικό κομμάτι του που επέμενε, πολύ πριν την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, να αντιμετωπίζει με βία την παρουσία των ναζί στο δημόσιο χώρο, θα πρέπει να βρίσκεται σε μία διαρκή εγρήγορση. Δεν είναι μόνο η Χρυσή Αυγή, που δεν έχει εξαφανιστεί εντελώς ούτε ο εν γένει ακροδεξιός, φασιστικός και εθνικιστικός χώρος στον οποίο ανήκε. Ο χώρος αυτός, το πιο «δρομίσιο» κομμάτι του, αποτελείται σήμερα από πολλές μικρές ομάδες, κυρίως πιτσιρικάδων φασιστών, που ξεπηδούν σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, προσπαθώντας να κάνουν αισθητή την παρουσία τους, αν και τις περισσότερες φορές τρώνε τα μούτρα τους.

Η πλειοψηφία του ακροδεξιού χώρου, όμως, έχει εδραιωμένη παρουσία σε όλα τα πεδία της καθημερινής ζωής. Έτσι, όντας γρανάζι ούτως ή άλλως στη μηχανή του μεταπολιτευτικού κράτους της δεξιάς, έχει επιλέξει να φορέσει τα καλά του και να πιάσει τα στασίδια της βουλής. Συμμετέχει ενεργά στην άσκηση της εξουσίας μέσα από την κανονικοποίηση του ακροδεξιού λόγου στη βουλή και στα μίντια, μέσα από την νομοθετική και την δικαστική εξουσία και φυσικά με την στελέχωση των σωμάτων ασφαλείας και κυρίως της αστυνομίας και του λιμενικού με φασιστικά καθάρματα και παρακρατικά σκουπίδια. Γλείφτες και

ρουφιάνοι, τηλεμάντες και τηλεπωλητές, όπως ο Βορίδης, ο Πλεύρης και ο Γεωργιάδης, έχουν απορροφηθεί από την μεγάλη (ακρο)δεξιά οικογένεια της ΝΔ.

Αυτή η συμμετοχή στην άσκηση της εξουσίας γίνεται με την σιωπηρή ή ενεργή συμμετοχή ενός μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, κάτι όμως που παρατηρείται και σε πλανητικό επίπεδο. Η εντεινόμενη κρίση, οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική, ενεργειακή, υγειονομική, περιβαλλοντική, φέρνει μαζί της πληθυσμούς υποταγμένους που συστρατεύονται με τα συμφέροντα των ελίτ, στρέφοντας όλη τους την οργή σε ανθρώπους καταπιεσμένους. Είτε πρόκειται για μετανάστες-πρόσφυγες είτε πρόκειται για άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό είτε για ρομά είτε για κάθε τι διαφορετικό, αυτές οι κατηγορίες ανθρώπων δαιμονοποιούνται και μετατρέπονται στον εύκολο στόχο πάνω στον οποίο συσσωρεύονται οι κατηγορίες για αλλοίωση του πολιτισμού, για την οικονομική εξαθλίωση, για την κοινωνική κρίση που βιώνουμε.

Αυτή η διάχυση του ακροδεξιού λόγου επιφέρει και μία ανεξέλεγκτη δράση ενός χύμα ακροδεξιού υποκειμένου, το οποίο οργανώνεται αυθόρμητα και λειτουργεί υποστηρικτικά προς τα σώματα ασφαλείας και το κράτος. Αυτή η δράση κρίνεται σήμερα σαφώς πιο επικίνδυνη από την δράση μικρών και διάσπαρτων φασιστικών ομάδων. Το χύμα ακροδεξιό υποκείμενο έχει εμφανιστεί μαζικά σε πολλές περιπτώσεις, ένα υποκείμενο που θα πουλούσε άνετα ελληνική φιλοξενία για τουριστική κατανάλωση, αλλά βαράει τον ξυπόλητο άνθρωπο στο ψαχνό, ενώ παράλληλα εκμεταλλεύεται την εργασία των φτωχών ξένων εργατών γης σε διάφορα μέρη της χώρας όπως και στα μεγάλα εργοστάσια κοτόπουλου – και όχι μόνο – στην Ήπειρο. Οι τύποι αυτοί είναι κατά τα φαινόμενα μακρινοί απόγονοι του Ξένιου Δία μόνο όταν πέφτει το ζεστό χρήμα ή πρέπει να σκύψουν το κεφάλι μπροστά σε κάποιον ισχυρό.

Ο ρατσισμός, αναπόσπαστο κομμάτι του φασισμού και της ακροδεξιάς, αποτελεί μία από τις βάσεις συγκρότησης των εθνών κρατών και κυρίως αυτών που συγκροτούνται πάνω στο δίκαιο του

αίματος και της φυλής. Ειδικά ο δυτικός πολιτισμός, έχοντας κυριαρχήσει πλανητικά τους τελευταίους πολλούς αιώνες βασισμένος στο αίμα και στην καταπίεση άλλων λαών μέσα από την αποικιοκρατία, αντιμετωπίζει τον εαυτό του ως το ύψιστο σημείο της ανθρώπινης ιστορίας.

Θεωρούμε ότι σήμερα το ζήτημα της Παλαιστίνης ειδικά μαρτυρά αυτή την πραγματικότητα του δυτικού ρατσισμού με εκκωφαντικό τρόπο. Όπως κάποτε ήταν οι Εβραίοι, ανέστιοι και περιπλανώμενοι, αυτοί που δαιμονοποιούνταν στην ευρωπαϊκή επικράτεια, διώκονταν, δολοφονούνταν κι αντιμετωπίζονταν ως ξένο σώμα μέχρι να φτάσουμε στην Τελική Λύση και στο Ολοκαύτωμα, έτσι σήμερα δαιμονοποιούνται οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί, καθώς και άλλοι λαοί της Ασίας και της Αφρικής. Η αποικιοκρατική και δολοφονική δομή του Ισραήλ, που αντιμετωπίζεται από τους δυτικούς ως ο πιο πιστός σύμμαχος στην μάχη κατά του Άραβα Άλλου, έχει μετατρέψει την Μέση Ανατολή σε μία μάχη χαρακωμάτων της Δύσης κατά της Ανατολής. Η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού εγγράφεται πάνω σε αυτήν την συνθήκη ως η επιτομή της ρατσιστικής, αποικιοκρατικής και δολοφονικής τακτικής της Δύσης κατά του διαφορετικού, που απειλεί την συνοχή, την κυριαρχία και την ανωτερότητα του πολιτισμού της. Πώς λοιπόν να πάρουμε στα σοβαρά τις ανησυχίες του «δημοκρατικού τόξου» πανταχού της γης (όπως πρόσφατα με την εκλογική νίκη του AfD στο κρατίδιο Σαξονία-Άνχαλτ της ανατολικής Γερμανίας), όταν οι πολιτικές των κυρίαρχων «δημοκρατικών» ελίτ έχουν στρώσει το έδαφος για την συνεπακόλουθη ενίσχυση της ακροδεξιάς σε όλα σχεδόν τα ισχυρά κράτη του κόσμου;

Ένα αντιφασιστικό κίνημα που θέλει να σταθεί αντάξιο των σύγχρονων συνθηκών θα πρέπει να συνεχίσει να διαθέτει μαχητικότητα και αποφασιστικότητα απέναντι σε κάθε προσπάθεια των ναζί, των ακροδεξιών και των φασιστών να διεκδικήσουν τον δημόσιο χώρο, όποια προβιά κι αν φοράνε. Θα πρέπει παράλληλα να στέκεται δίπλα στους φτωχούς και κατατρεγμένους ανθρώπους και σε όσους βιώνουν την καταπίεση από την κυριαρχία του

κράτους και του κεφαλαίου. θα πρέπει, όμως, επίσης να αρθρώσει αντιπολεμικό λόγο και να σταθεί αλληλέγγυο στην Παλαιστίνη αλλά και σε κάθε λαό που συντρίβεται από την πολεμική μηχανή των κρατών. Η αλληλοβοήθεια των απλών ανθρώπων, η επίθεση στα συστήματα καταπίεσης, η αντιπολεμική μάχη μέσα σε κάθε κράτος αλλά και διεθνώς, το τσάκισμα των φασιστών και των ρατσιστών, η ενίσχυση της; αλληλεγγύης με τους κολασμένους της γης, είναι ο δικός μας αντιφασισμός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18-09-2026 | 18:00 | ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα)

Σε Ελλάδα κ Αλβανία κοινοί αγώνες για Γη & Ελευθερία – Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Την **Τρίτη 16/6 πραγματοποιήσαμε παρέμβαση έξω από το Αλβανικό Προξενείο**, σε αλληλεγγύη με τον αλβανικό λαό στην μάχη που δίνει για Γη και ελευθερία, κόντρα στις "επενδυτικές" διαθέσεις, του γαμπρού του Τραμπ στην λιμνοθάλασσα της Vjosa – Narta.

Αφότου έληξε η παρέμβαση μηχανές της μονάδας ΔΙΑΣ ακολούθησαν μέλη της συνέλευσης και πραγματοποίησαν προσαγωγές. Μετά από μερικές ώρες οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες αφέθηκαν ελεύθεροι.

Στις νοτιοδυτικές ακτές της Αλβανίας, στη λιμνοθάλασσα της Vjosa-Narta, μαίνεται ακόμα μία μάχη ανάμεσα σε δύο

διαφορετικούς κόσμους. Από την μία πλευρά κράτος και κεφάλαιο με την συνδρομή ιδιωτικού στρατού και τις ευλογίες της αλβανικής κυβέρνησης επιδιώκουν να χτίσουν τεράστιες ξενοδοχειακές μονάδες και αεροδρόμιο εντός προστατευόμενης περιοχής για την προσέλκυση περισσότερων επενδυτών και τουριστών. Αμερικάνικα και ισραηλινά λόμπι, στα οποία εμπλέκεται άμεσα ο γαμπρός του Τραμπ, Τζάρεντ Κούσνερ, συνεργάζονται άριστα με το αλβανικό κράτος με σκοπό να ισοπεδώσουν στο βωμό της ανάπτυξης έναν από τους σημαντικότερους βιότοπους της Μεσογείου. Από την άλλη πλευρά, η αλβανική κοινωνία έχει ξεσηκωθεί επιδιώκοντας επιτέλους να σταματήσει την ξέφρενη πορεία της ανάπτυξης και της καταστροφής του περιβάλλοντος που έχει λάβει στην Αλβανία τεράστιες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια.

Σε όλο τον πλανήτη η ίδια ιστορία. Ο καπιταλισμός πρέπει να επινοήσει νέα εδάφη προς εκμετάλλευση για να επεκταθεί, να μπορέσει να περιφράξει ακόμα και όσα θεωρούνταν πάντοτε κοινά και προσβάσιμα για όλους. Η καταστροφή των πιο ευαίσθητων οικοσυστημάτων για χάρη ιδιωτικών συμφερόντων είναι ακόμα μία εκδοχή της παγκόσμιας λεηλασίας που προκαλεί η ανάπτυξη σε βάρος της τεράστιας πλειοψηφίας της κοινωνίας. Μόνο εμπόδιο στα σχέδιά τους είναι η μαζική κοινωνική αντίδραση και η δημιουργία μίας νέας ηθικής που θα βάζει πάνω από τα συμφέροντα των ελίτ την προστασία των κοινών και την υπεράσπιση του δημόσιου και ελεύθερα προσβάσιμου χαρακτήρα τους.

Η διαχρονικότητα των αγώνων για γη κι ελευθερία δίνει τον τόνο για τους μεγάλους
αγώνες του 21ου αιώνα. Όπως τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των κρατών δεν γνωρίζουν σύνορα όταν πρόκειται να υφαρπάξουν την γη από τις κοινωνίες που ζουν σε αυτές, για να κάνουν οι πλούσιοι διακοπές και να συζητούν επενδύσεις χαζεύοντας ό,τι έχει απομείνει από την φύση που μας περιβάλλει, έτσι και η αλληλεγγύη μας δεν γνωρίζει σύνορα. Οι αγώνες των Αλβανών για γη κι ελευθερία είναι και δικοί μας αγώνες, οι αγωνίες τους

είναι και δικές μας. Ο πλανήτης δεν χωράει πλέον και τους δύο αυτούς διαφορετικούς κόσμους. Τα κράτη και το κεφάλαιο κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να το εμπεδώσουμε. Η δική μας απάντηση ποια θα είναι;

Ή ΕΜΕΙΣ Ή ΑΥΤΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

NË GREQI DHE SHQIPËRI, LUFTËRA TË PËRBASHKËTA PËR TOKË DHE LIRI
Në bregun jugperëndimor të Shqipërisë, në lagunën Vjosa-Narta, një
betejë ende po zhvillohet mes dy botëve të ndryshme. Nga njëra anë,
shteti dhe biznesi, me ndihmën e një ushtrie private dhe me bekimin e
qeverisë shqiptare, po përpiqen të ndërtojnë komplekse turistike dhe një
aeroport brenda një zone të mbrojtur për të tërhequr më shumë
investitorë dhe turistë. Lobitë amerikane dhe izraelite në të cilat është i
përfshirë drejtpërdrejt dhëndri i Donald Trump, Jared Kushner, punojnë
dorë për dorë me shtetin shqiptar me qëllim shkatërrimin e një prej
habitateve më të rëndësishme të Mesdheut në altarin e zhvillimit. Nga
ana tjetër, shqiptarët janë ngritur, duke kërkuar më në fund të ndalet
ritmi i zhvillimit dhe shkatërrimit mjedisor që ka marrë përmasa të
mëdha në Shqipëri në vitet e fundit.
E njëjta histori në të gjithë botën: kapitalizmi shpikë territore të reja për
t’i shfrytëzuar për t’u zgjeruar, duke rrethuar edhe ato hapësira që

gjithmonë janë konsideruar të përbashkëta dhe të aksesueshme për të
gjithë. Shkatërrimi i ekosistemeve më të ndjeshme në emër të interesave
private është një tjetër manifestim i plaçkitjes globale e shkaktuar nga
zhvillimi në dëm të shumicës dërrmuese të shoqërisë. E vetmja pengesë
për planet e tyre është rezistenca masive sociale dhe krijimi i një etike të
re, që u jep përparësi mbrojtjes së pasurive të përbashkëta dhe natyrës
publike, të aksesueshme lirisht, mbi interesat e elitave.
Luftërat për tokë dhe liri, që vazhdojnë ndër breza, frymëzojnë betejat e
mëdha të shekullit 21-të. Ashtu si interesat e kapitalit dhe të shteteve
nuk njohin kufij kur bëhet fjalë për t'u marrë tokën komuniteteve që
jetojnë mbi të, për t'i kthyer në vende pushimi për të pasurit dhe për
investime, ndërsa shikojnë atë që ka mbetur nga natyra, ashtu edhe
solidariteti ynë nuk njeh kufij.
Luftërat e shqiptarëve për tokë dhe liri janë edhe luftërat tona,
shqetësimet e tyre janë edhe të tonat. Planeti nuk mund t'i përballojë
këto dy botë të ndryshme. Shtetet dhe kapitali po bëjnë gjithçka për ta
bërë të qartë. Cili do të jetë përgjigjja jonë?

OSE NE OSE ATA
KUNDËR SHKATËRRIMIT TË NATYRËS, NË LUFTË PËR JETËN DHE LIRINË
LËVIZJA ANTI-AUTORITET

Έτσι απλά θα πούμε πάλι, άλλος ένας νεκρός εργάτης εν ώρα εργασίας – Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Στηρίζουμε την πανοικοδομική απεργία.
Τετάρτη | 24/6 | 10:00 | Εργατικό Κέντρο

Όσο κι αν μας αρέσει να λέμε ότι δεν πρέπει να συνηθίσουμε τον θάνατο κι ότι δεν θα αφήσουμε αναπάντητη άλλη μια εργατική δολοφονία, ο σκληρός ρεαλισμός έρχεται με πάταγο να μας διαψεύσει και να μας επαναφέρει στην πραγματικότητα. Μόνο το 2025 είχαμε 201 νεκρούς στα κάτεργα της εργοδοσίας στην Ελλάδα, μόνο για το χρονικό διάστημα από το 2025 έως σήμερα έχουν σκοτωθεί συνολικά 45 οικοδόμοι κατά την διάρκεια της εργασίας τους. Ο τελευταίος; Αλβανός εργάτης, πατέρας 2 παιδιών καταπλακώθηκε από μπάζα σε έργα όμβριων υδάτων στη Βουνοπλαγιά Ιωαννίνων, γιατί ο εργολάβος που είχε αναλάβει το έργο για λογαριασμό του Δήμου Ζίτσας δεν είχε φροντίσει, ως όφειλε, να τοποθετήσει το απαραίτητο προστατευτικό τελάρο.

Γιατί; Επειδή η δουλειά πρέπει να γίνει γρήγορα και όσο το δυνατόν πιο οικονομικά, για να κονομήσει δηλαδή ο εργολάβος όσα περισσότερα μπορεί.

Γιατί; Επειδή οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, όπως η Επιθεώρηση Εργασίας, είναι πλήρως υποβαθμισμένοι και υπάρχουν συνολικά 6 επιθεωρητές για όλη την Ήπειρο και την Κέρκυρα. Η Επιθεώρηση Εργασίας, βέβαια, γνωρίζουμε πολύ καλά πως για να φτάσει σε σημείο να προβεί στον οποιονδήποτε έλεγχο, θα πρέπει να αποκλεισθούν πρώτα ορισμένες κατηγορίες εργοδοτών : όλες οι μεγάλες βιομηχανίες της περιοχής που δρουν ανεξέλεγκτα και σε

κοινή θέα όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν στα εργοστάσια της περιοχής και όλοι οι «μικρότεροι» εργοδότες που τυχαίνει να έχουν στο Σ.ΕΠ.Ε κάποιον φίλο ή γνωστό.

Γιατί; Επειδή ο νεοφιλελευθερισμός επελαύνει και η ζωή κοστολογείται ακόμα φθηνότερα απ' ό,τι πριν μερικές δεκαετίες. Το βάρος πέφτει στο άτομο που πρέπει να μάθει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της εποχής, να είναι ευέλικτο, γρήγορο, να σκύβει το κεφάλι και να αντέχει τα εξαντλητικά ωράρια και τη γενικότερη επισφάλεια της εργασίας.

Στον διακηρυγμένο πόλεμο ενάντια στους εργαζόμενους από την εργοδοσία, που κρύβεται πίσω από τις κυβερνητικές διευκολύνσεις, την ασυδοσία όλων των ελεγκτικών μηχανισμών και την σιωπή της πλειοψηφίας της κοινωνίας, που στέκεται αμήχανη μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα, η απάντηση πρέπει να είναι πολύπλευρη. Περιλαμβάνει την μαζική κοινωνική ανυπακοή και άρνηση των εργαζομένων να υποταχθούν μπροστά στα φαινόμενα εργοδοτικής ασυδοσίας, την ενίσχυση των σωματείων και των οργανώσεων που δυσκολεύουν την ζωή των αφεντικών, την κοινωνική κατακραυγή που θα πρέπει να συνοδεύει πάντοτε όποιον εργοδότη δεν πράττει τα απαραίτητα και προτιμάει να κοιτάει μοναχά τα δικά του συμφέροντα.

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

(Ανοιχτή Συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα – Αραβαντινού 6 εντός στοάς)

Ανταπόκριση από το 12ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε στις 5-6-7 στα Γιάννενα(Photos)

Ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας όσα άτομα πλαισίωσαν και στήριξαν το φετινό Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε στις 5, 6 και 7 Ιουνίου στα Γιάννενα. Η συμμετοχή ήταν πολύ ενθαρρυντική, τόσο στις πολιτικές εκδηλώσεις όσο και στα live. Για μας παραμένει πάντοτε προτεραιότητα να αναδεικνύονται μέσα από το Αντιεξουσιαστικό φεστιβάλ νέες ιδέες και κοινωνικές προοπτικές σε Αντιεξουσιαστική τροχιά, καθώς και πολιτιστικές εκφράσεις πέρα από το κυρίαρχο εμπορευματικό και ομογενοποιητικό πλαίσιο.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους ομιλητές μας για τις καίριες και σημαντικές τοποθετήσεις τους, στους Luckies, τον Pink Maggit, τους Dramachine και Τα Μπενγκα της Ηπειρου και φίλοι, για την τιμή που μας έκαναν να παίξουν στο φεστιβάλ μας, στον ηχολήπτη για την υπομονή του και το αποτέλεσμα που έβγαλε στο live στο θεατράκι και στα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα του **Rebel** και του **Studio from the down**, που μας στήριξαν στον υπερθετικό βαθμό για να βγει το τριήμερο.
Έστω και με μία εβδομάδα καθυστέρηση, ακολουθεί φωτογραφικό υλικό.

Όπως λέει και το μοναδικό καινούριο πανό που φτιάξαμε για το φετινό φεστ :

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Συγκέντρωση την Τετάρτη 10/6 στις 18.30 στο δημαρχείο Ιωαννίνων για να απαιτήσουμε από το δημοτικό συμβούλιο να γίνει το Βελισσάριο χώρος πρασίνου και αναψυχής για όλη την κοινωνία!-Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Όλοι-ες στην συγκέντρωση την Τετάρτη 10/6 στις 18.30 στο δημαρχείο Ιωαννίνων για να απαιτήσουμε από το δημοτικό συμβούλιο να γίνει το Βελισσάριο χώρος πρασίνου και αναψυχής για όλη την κοινωνία!

Βελισσάριο: πάρκο δημόσιο και ζωντανό και όχι φιλέτο στα βαμπίρ του real estate
Σε αντίθεση με τα αστικά κέντρα της Ευρώπης, όπου οι χώροι πρασίνου κατά κύριο λόγο βρίσκονται σε πληθώρα, στις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας το πράσινο είναι ελάχιστο και ανεπαρκές για τις ανάγκες του πληθυσμού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το γεγονός ότι τα Γιάννενα έχουν 3,3 τετραγωνικά μέτρα πρασίνου ανά κάτοικο, ενώ η Λισαβόνα –που, πλην των ελληνικών πόλεων, είναι η πόλη με το λιγότερο πράσινο στην Ευρώπη (και εδώ έχουμε «πρωτιά»)– έχει 11 τετραγωνικά μέτρα ανά κάτοικο (η Αθήνα: 0,96!). Σημαντικό να τονιστεί ότι και τα υπάρχοντα -ελάχιστα- πάρκα είναι, κατά κύριο λόγο, απαξιωμένα από το κράτος και χωρίς προσβασιμότητα για όλες τις κοινωνικές ομάδες, θυμίζοντας πιο εύκολα ζούγκλες ή χωματερές παρά πάρκα.

Η εικόνα αυτή αναπόδραστα έχει οδηγήσει και στην απαξίωση των χώρων πρασίνου από τη μερίδα του λέοντος του πληθυσμού, με δύο

τραγικά κατά εμάς αποτελέσματα. **1)** Αποξένωση των ανθρώπων από το πράσινο και τη φύση, με συνέπειες και στην ψυχική υγεία του πληθυσμού (και εδώ την «πρωτιά» έχουμε στην κατάθλιψη). **2)** Καθιστά μοναδική επιλογή την έξοδο σε μαγαζιά εστίασης, που προϋποθέτει κατανάλωση, διαιωνίζοντας έτσι την κουλτούρα της κατανάλωσης και το νεοφιλελεύθερο κλίμα της εποχής, αφού το χρήμα αποτελεί προϋπόθεση για καλοπέραση και κοινωνικοποίηση.

Εμείς, απέναντι σε αυτή τη σαπίλα του τσιμέντου και της ιδιώτευσης που μας πλασάρονται ως καινοτομία και εκσυγχρονισμός, απαντάμε ότι θέλουμε πόλεις με μεγάλους, πράσινους, ελεύθερους χώρους, προσβάσιμους σε όλες και σε όλους. Χώρους που θα σέβονται την ιδιαιτερότητα κάθε κοινωνικής ομάδας και θα τη συμπεριλαμβάνουν (παιδικές χαρές και γήπεδα για νέους, παγκάκια για ξεκούραση ανθρώπων μεγαλύτερης ηλικίας, πιο σκοτεινά μέρη για εφήβους που επιζητούν απομόνωση κ.ο.κ.). Χώρους που θα αποτελούν πεδία εκγύμνασης, τέχνης, συζητήσεων και εκδηλώσεων, που θα σφύζουν δηλαδή από ζωή.

Δεν παραμυθιαζόμαστε από τα σενάρια που δίνουν και παίρνουν από την πλευρά της εξουσίας όσον αφορά το πάρκο Βελισσαρίου (πρώην στρατόπεδο) περί εργατικών κατοικιών κλπ ώστε, με πρόσχημα τη διάθεση για πρόνοια, να λεηλατήσουν και αυτό το πάρκο που μπορεί να αποτελέσει «οξυγόνο» για αυτήν την πόλη. Δεν είμαστε άμαθοι σε τέτοιους αγώνες για την υπεράσπιση του δημόσιου χώρου και του πρασίνου απέναντι στα «βαμπίρ» του real estate και των ξενοδοχείων, καθώς και στο παρελθόν δώσαμε παρόμοιες μάχες.
Το Βελισσάριο πρέπει να γίνει πάρκο και όχι άλλη μία περιοχή για μπίζνα από τους κοτζαμπάσηδες αυτού του τόπου. Για όλους αυτούς τους λόγους στηρίζουμε το κάλεσμα για τις 21/3 στην πλατεία των Σεισμοπλήκτων στις 6μμ, που καλείται από το συντονιστικό για την υπεράσπιση του πάρκου του Βελισσαρίου.

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση
(Ανοιχτή Συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα)

12ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ 5-6-7/6 – Πολιτικό & Πολιτισμικό Πρόγραμμα

🔵 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/6 | 19.30 | ΑΛΣΟΣ

“Ο κόσμος σε καιρό γενικευμένου πολέμου. Αντιπολεμική προοπτική και κοινωνικές αντιστάσεις.”
Ομιλητές:
• **Μιχάλης Μαραγκάκης**(Αντιρρησίας συνείδησης, Εκπαιδευτικός)
• **Εκδόσεις των ξένων**
• **Σημειώσεις της Στέπας**
+ AFTER BAR

🔴 ΣΑΒΒΑΤΟ 6/6 | 19.30 | ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΣΚΑΛΑΣ
“Τα Γιάννενα σαν καρτ ποστάλ. Η Παμβώτιδα σα «νεκρή φύση». Αρμονική συνύπαρξη ή ανάπτυξη και καταστροφή;”
Ομιλητές:
• **Γιάννης Παπαδημητρίου**(Μέλος οικολογικών πρωτοβουλιών)
• **Γιάννης Πάσχος** (Ιχθυολόγος)
• **Πέτρος Περράκης** (Κόλλιας, Υποψήφιος Διδάκτορας Περιβαλλοντικής Ιστορίας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου)
LIVE
• Luckies
• Dramachine

• Pink Maggit
+ AFTER PARTY
• **Dj Set Kapo x Comandante (techno)**
Σε περίπτωση βροχής στις εστίες της Δόμπολης.

- ΚΥΡΙΑΚΗ 7/6 | 19.00 | Ε.Κ.Χ ΑΛΙΜΟΥΡΑ

Παραδοσιακό γλέντι:
• << Τα Μπενγκα της Ηπειρου>> και φίλοι
Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση
(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη 8μμ στον Ελεύθερος κοινωνικός χώρος Αλιμούρα)
* *Κατά την διάρκεια του φεστιβάλ θα υπάρχει πάγκος από το βιβλιοπωλείο της Αλιμούρας*

Λιγότερα

Έτσι απλά θα πούμε πάλι, άλλος ένας νεκρός εργάτης εν ώρα εργασίας – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Όσο κι αν μας αρέσει να λέμε ότι δεν πρέπει να συνηθίσουμε τον θάνατο κι ότι δεν θα αφήσουμε αναπάντητη άλλη μια εργατική δολοφονία, ο σκληρός ρεαλισμός έρχεται με πάταγο να μας διαψεύσει και να μας επαναφέρει στην πραγματικότητα. Μόνο το 2025 είχαμε 201 νεκρούς στα κάτεργα της εργοδοσίας στην Ελλάδα, μόνο για το χρονικό διάστημα από το 2025 έως σήμερα έχουν σκοτωθεί συνολικά 45 οικοδόμοι κατά την διάρκεια της εργασίας τους. Ο τελευταίος; Αλβανός εργάτης, πατέρας 2 παιδιών καταπλακώθηκε από μπάζα σε έργα όμβριων υδάτων στη Βουνοπλαγιά Ιωαννίνων, γιατί ο εργολάβος που είχε αναλάβει το έργο για λογαριασμό του Δήμου Ζίτσας δεν είχε φροντίσει, ως όφειλε, να τοποθετήσει το απαραίτητο προστατευτικό τελάρο.

Γιατί; Επειδή η δουλειά πρέπει να γίνει γρήγορα και όσο το δυνατόν πιο οικονομικά, για να κονομήσει δηλαδή ο εργολάβος όσα περισσότερα μπορεί. Γιατί; Επειδή οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, όπως η Επιθεώρηση Εργασίας, είναι πλήρως υποβαθμισμένοι και υπάρχουν συνολικά 6 επιθεωρητές για όλη την Ήπειρο και την Κέρκυρα. Η Επιθεώρηση Εργασίας, βέβαια, γνωρίζουμε πολύ καλά πως για να φτάσει σε σημείο να προβεί στον οποιονδήποτε έλεγχο, θα πρέπει να αποκλεισθούν πρώτα ορισμένες κατηγορίες εργοδοτών : όλες οι μεγάλες βιομηχανίες της περιοχής που δρουν ανεξέλεγκτα και σε κοινή θέα όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν στα εργοστάσια της περιοχής και όλοι οι «μικρότεροι» εργοδότες που τυχαίνει να έχουν στο Σ.ΕΠ.Ε κάποιον φίλο ή γνωστό.

Γιατί; Επειδή ο νεοφιλελευθερισμός επελαύνει και η ζωή κοστολογείται ακόμα φθηνότερα απ’ ό,τι πριν μερικές δεκαετίες. Το βάρος πέφτει στο άτομο που πρέπει να μάθει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της εποχής, να είναι ευέλικτο, γρήγορο, να σκύβει το κεφάλι και να αντέχει τα εξαντλητικά ωράρια και τη γενικότερη επισφάλεια της εργασίας.

Στον διακηρυγμένο πόλεμο ενάντια στους εργαζόμενους από την εργοδοσία, που κρύβεται πίσω από τις κυβερνητικές διευκολύνσεις, την ασυδοσία όλων των ελεγκτικών μηχανισμών και την σιωπή της πλειοψηφίας της κοινωνίας, που στέκεται αμήχανη μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα, η απάντηση πρέπει να είναι πολύπλευρη. Περιλαμβάνει την μαζική κοινωνική ανυπακοή και άρνηση των εργαζομένων να υποταχθούν μπροστά στα φαινόμενα εργοδοτικής ασυδοσίας, την ενίσχυση των σωματείων και των οργανώσεων που δυσκολεύουν την ζωή των αφεντικών, την κοινωνική κατακραυγή που θα πρέπει να συνοδεύει πάντοτε όποιον εργοδότη δεν πράττει τα απαραίτητα και προτιμάει να κοιτάει μοναχά τα δικά του συμφέροντα.

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση
(Ανοιχτή Συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα – Αραβαντινού 6 εντός στοάς)

Το δίκιο το έχουν οι λαοί και όχι οι δυνάστες τους – Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική

Κίνηση

Τις τελευταίες εβδομάδες λαμβάνει χώρα στην Ιρανική επικράτεια μια μαζικότατη εξέγερση με πληθώρα νεκρών και τραυματιών, με τους δρόμους της χώρας να είναι πλημμυρισμένοι από διαδηλωτές και η καταστολή σε βάρος τους να κλιμακώνεται μέρα με τη μέρα. Σε συνέχεια των μικρών ή μεγαλύτερων εντάσεων στο εσωτερικό του Ιράν τα τελευταία χρόνια (εξέγερση γυναικών το 2022 και άλλα), από τα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη φαίνεται ότι το Ιράν βρίσκεται σε κατάσταση γενικευμένης εξέγερσης. Η υποτίμηση του ριάλ με τον πληθωρισμό και την ακρίβεια που αυτή φέρνει, το δυσβάσταχτο κόστος ζωής που πληρώνει η κοινωνική βάση, η κρατική διαφθορά καθώς και οι σειρήνες του πολέμου που ήχησαν μέσα στην Τεχεράνη το περασμένο καλοκαίρι στη σύγκρουση Ιράν-Ισραήλ, φαίνεται πως πυροδότησαν τη σημερινή κατάσταση.

Μέσα από τον γεωγραφικό χώρο της δύσης δεν είναι καθόλου εύκολο να ενημερωθεί κανείς για τα γεγονότα που εκτυλίσσονται στην Μέση Ανατολή στο τώρα, πόσο μάλλον να ακούσει τις φωνές των ίδιων των ανθρώπων που έχουν βάλει τα σώματα τους μπροστά σε έναν αγώνα ενάντια στο καθεστώς που τους στερεί την ελευθερία επί δεκαετίες. Συνάμα, τα περισσότερα ΜΜΕ μιλούν με όρους κυριαρχίας, δηλαδή από την πρώτη κιόλας στιγμή ο διάλογος που έχει ανοίξει αφορά τα κάθε λογής συστήματα εξουσίας –εσωτερικά ή εξωτερικά- που σαν αρπακτικά από τη μία και σωτήρες από την άλλη επιδιώκουν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση προς όφελος τους. Τα μεγάλα αφεντικά του πλανήτη παζαρεύουν για την τύχη ενός λαού την ώρα που οι δρόμοι των πόλεων παίρνουν φωτιά. Η αλήθεια είναι, πως μια τέτοια ρητορική δεν είναι πρωτόγνωρη για το Ιράν μιας και ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα και μέχρι τα μέσα του, αποτελούσε έδαφος προς εκμετάλλευση για την Βρετανική αυτοκρατορία, η οποία άκμασε εκείνη την περίοδο τροφοδοτούμενη σχεδόν εξ ολοκλήρου από ιρανικό πετρέλαιο. Δηλαδή στην Ιρανική γεωγραφία και τους ανθρώπους της, από τότε επιβλήθηκε ο ωμός καπιταλισμός της αρπαγής, της ασυδοσίας, και της καταστροφής προς όφελος των

λίγων.

Τα επόμενα χρόνια το Ιράν γνώρισε έναν εθνάρχη (Μοσαντέκ) που εναντιώθηκε στις ξένες δυνάμεις με την εθνικοποίηση των ορυκτών πόρων, την ανατροπή του μέσω πραξικοπήματος οργανωμένο από τη CIA, μια φιλοδυτική και φιλελεύθερη δυναστεία που τον διαδέχτηκε (Παχλαβί) και τελικά, μια τεράστια κοινωνική εξέγερση που ζητούσε και εν τέλει κατόρθωσε της πτώση της το 1979. Η εξέγερση αυτή, αν και ξεκίνησε από τα μεσαία στρώματα γρήγορα εξαπλώθηκε στην εργατική τάξη και ευρύτερα στον Ιρανικό λαό. Στο διάστημα που μεσολάβησε της πτώσης του σάχη και πριν την εγκατάσταση του Χαμεϊνί στην εξουσία οι βιομηχανικοί εργάτες ανέλαβαν τα εργοστάσια και οργανώθηκαν σε εργατικά συμβούλια. Με την ίδρυση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και την θέσπιση θρησκευτικού νόμου, διαλύονται μια σειρά από ενέργειες των ανθρώπων που είχαν λάβει μέρος στην εξέγερση και προσπαθούσαν να οργανώσουν τη ζωή τους χωρίς δυνάστες. Σήμερα, μετράμε 46 χρόνια από την εγκαθίδρυση ενός

θεοκρατικού καθεστώτος που στερεί βασικές ελευθερίες στους ανθρώπους του. Με βάση όλα τα παραπάνω, τα αίτια της σημερινής εξέγερσης εκτός από οικονομικά είναι πολιτικά και πολιτισμικά.

Φαίνεται πως όταν κανείς προσπαθεί να δει την ιστορία του Ιράν τον τελευταίο αιώνα, παρατηρεί εκτεταμένες περιόδους καταδυνάστευσης που ακολουθούνται από φωτεινές περιόδους εξέγερσης. Έτσι, η ιστορία γράφεται από τους απλούς ανθρώπους που κινητοποιούνται και τις κοινωνίες που εξεγείρονται, και όχι από τους δυνάστες και τις ορέξεις τους.

Παρακολουθώντας κανείς τις αναλύσεις των δυτικών σχολιαστών για τα τελευταία γεγονότα, παρατηρεί την ύπαρξη δύο στρατοπέδων. Από τη μία αυτοί που θεωρούν τον δυτικό φιλελευθερισμό ως το ιδανικότερο σύστημα για οποιαδήποτε κοινωνία και υποστηρίζουν την επέμβαση της δύσης με σκοπό την ανατροπή του καθεστώτος στο Ιράν και από την άλλη αυτοί που με όχημα τον αντιιμπεριαλισμό υποστηρίζουν ότι ο ρόλος του καθεστώτος ενάντια στον άξονα ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ πρέπει πάση θυσία να διατηρηθεί και άρα να μείνουν στην εξουσία οι μουλάδες. Οι δεύτεροι μάλιστα φτάνουν στο σημείο να θεωρούν τις κινητοποιήσεις προϊόν συνωμοτικής δράσης μυστικών υπηρεσιών της Δύσης. Στην πραγματικότητα το ένα στρατόπεδο τροφοδοτεί το άλλο και κανείς δεν βλέπει πέρα από τη μύτη του.

Η δυτικόφιλη μεριά δικαιολογεί σύγχρονες αποικιοκρατικού τύπου παρεμβάσεις από μεριάς ΗΠΑ με ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας με σκοπό την ανατροπή του καθεστώτος. Όσοι υποστηρίζουν αυτή τη θέση βλέπουν στο πρόσωπο λαών με διαφορετική θρησκεία, κουλτούρα και θέαση για τον κόσμο, κατώτερους που χρήζουν κηδεμόνευσης από εμάς τους πολιτισμένους, παραβλέποντας ότι σε καμία χώρα, όσο κακό και να ήταν το καθεστώς που ανέτρεψαν οι ΗΠΑ τα πράγματα δεν πήγαν καλά. Αντιθέτως εντάθηκαν εσωτερικές διαμάχες, άνθισαν εμφύλιοι πόλεμοι και αρπάχτηκαν πολύτιμοι φυσικοί πόροι. Επομένως όσοι κόπτονται για το καλό του Ιράν και προσβλέπουν σε παρέμβαση Τραμπ είναι ή υποκριτές ή ηλίθιοι.

Στο άλλο στρατόπεδο τα πράγματα είναι πιο σύνθετα καθώς όσοι και όσες βλέπουν στο καθεστώς Χομεϊνί το πρόσωπο της Αντίστασης στον λεγόμενο Άξονα του κακού και υπονομεύουν τις κινητοποιήσεις στο εσωτερικό της χώρας είναι άνθρωποι που ανήκουν στο χώρο της ευρύτερης Αριστεράς και θεωρητικά είναι υπέρ των καταπιεσμένων και αδύναμων αυτού του κόσμου. Κολλημένοι σε μια αντιιμπεριαλιστική και δήθεν γεωπολιτική ανάλυση, λένε πάνω κάτω : δεν μας νοιάζει αν οι Ιρανοί και Ιρανές υποφέρουν και θέλουν να πέσει το καθεστώς, εμείς είμαστε υπέρ του γιατί είναι ενάντια στο ΝΑΤΟ. Άνθρωποι που τάσσονται με το δίκιο των λαών και των επαναστάσεων γίνονται φανατικοί υποστηρικτές ενός θεοκρατικού και αυταρχικού κράτους. Αυτό που εμείς υποστηρίζουμε στην τελική είναι ότι το Ιρανικό κράτος δεν έχει ανάγκη την δική μας υποστήριξη για να αμυνθεί της Δύσης. Διαθέτει στρατό, ρουκέτες και πυρηνικές κεφαλές. Οι ιρανοί και ιρανές που εξεγείρονται για μια καλύτερη ζωή με τα όπλα του καθεστώτος στραμμένα πάνω τους, αυτοί χρειάζονται την υποστήριξή μας.

Σε αυτό που συγκλίνουν δυστυχώς για εμάς τα δύο στρατόπεδα είναι η ενίσχυση του Κράτους ως θεσμού κυριαρχίας. Οι φιλελεύθεροι με την επέκταση του δίκιού του ισχυρού, δίνουν την δυνατότητα στα δυτικά κράτη να παρεμβαίνουν ωμά σε άλλα για να προωθήσουν δικά τους συμφέροντα και οι δε ‘’αντιιμπεριαλιστές’’ δέχονται την συντριβή της εξέγερσης από το ιρανικό κράτος για να διατηρήσει τον ρόλο του ως περιφερειακή δύναμη αντίστασης στον άξονα Αμερική- Ισραήλ. Αυτή η επέκταση της ισχύος του Κράτους και η δυνατότητα του σε καταστάσεις που θεωρεί έκτακτες να ενεργεί με ωμή βία χωρίς κανόνες και δεσμεύσεις μας φέρνει βήμα βήμα πιο κοντά στον πόλεμο. Άλλωστε και στην δική μας πραγματικότητα η δήλωση Μητσοτάκη ότι δεν είναι η ώρα να εξεταστεί η νομιμότητα της επέμβασης Τραμπ στην Βενεζουέλα και της σύλληψης Μαδούρο φανερώνει ακριβώς αυτό. Σε ένα πλαίσιο Ευρωπαϊκών επανεξοπλισμών, υποχρεωτικότητα θητείας και ενίσχυσης στρατών είναι φανερό ότι το κράτος δεν χρειάζεται να μας πείσει πως όλα αυτά είναι για το καλό μας. Αρκεί να αποφασίσει, να διατάξει και να το επιβάλλει.

Σε αυτό το σημείο κλείνοντας οφείλουμε να πούμε που στεκόμαστε εμείς σε όλα αυτά και τι προτείνουμε να γίνει. Η αντίσταση στην δική μας γεωγραφία και η οικοδόμηση ενός διεθνιστικού κινήματος αλληλεγγύης σους λαούς και όχι στις Μεγάλες Δυνάμεις, περιφερειακές ή μη. Η εναντίωση στην στρατόκαυλη και φιλοπόλεμη ρητορεία και ο πόλεμος σε όσους θέλουν να μας δουν σε φέρετρα τυλιγμένα με σημαίες είναι καλές λύσεις για ένα αντιπολεμικό και φιλειρηνικό κίνημα. Ωστόσο, επειδή δεν βρισκόμαστε ανάμεσα σε ρουκέτες που πέφτουν και συντρίμμια, οι όποιες παραινέσεις σε λαούς που βιώνουν αυτά μοιάζουν αχρείαστες. Γι’ αυτό και πολύ καλύτερα από όσα θα μπορούσαμε να προτείνουμε να γίνουν στην Μ. Ανατολή, τα πραγματοποιούν εδώ και χρόνια οι επαναστατημένοι Κούρδοι και Κούρδισες στην Β. και Α. Συρία και συγκεκριμένα στην περιοχή της Ροζάβας. Βρισκόμενοι κυριολεκτικά ανάμεσα σε συμπληγάδες δηλαδή το συριακό κράτος και μεγάλες δυνάμεις που το στηρίζουν και στήριζαν από τη μία (Ρωσία, ΗΠΑ) και το καθεστώς Ερντογάν από

την άλλη, έχουν καταφέρει μια επανάσταση στον δυσοίωνο 21ο αιώνα και μάλιστα σε μια περιοχή τέτοιας έντασης και συμφερόντων.

Συνοπτικά, έχοντας εγκαταλείψει τον εθνικοαπλευθερωτικό αγώνα και την δημιουργία δικού τους κράτους, έχουν κινηθεί έξω από τα όρια του, χρησιμοποιώντας τα εδάφη που έχουν απελευθερώσει για την οικοδόμηση μιας διαφορετικής πραγματικότητας που χωράει πολλούς κόσμους. Συνύπαρξη διαφορετικών εθνοτήτων και θρησκευμάτων, αγώνες και θεσμίσεις ενάντια στην πατριαρχία δημιουργώντας ένα διαφορετικό πλαίσιο από αυτό που ζουν γυναίκες λίγα μίλια έξω από την Ροζάβα και συνύπαρξη με την φύση και τους φυσικούς πόρους (πετραιλαιοπηγές) με διαφορετικό τρόπο από τις λεηλασίες που αφήνει πίσω του ο νεοφιλελευθερισμός. Αυτό το υπαρκτό αντιπαράδειγμα οργάνωσης της ζωής μακριά από κράτη, ιμπεριαλιστικά ή μη, και ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, αντί να διασπείρεται σε όλη την περιοχή με την ελπίδα να λύσει τα μακραίωνα προβλήματά της βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση της ύπαρξης του. Το τελευταίο διάστημα, το νέο καθεστώς Τζολάνι στην Συρία με την υποστήριξη Τραμπ, έχοντας στρατολογήσει συμμορίες τζιχαντιστών μαζί με το τουρκικό κράτος κινούνται ενάντια των απελευθερωμένων εδαφών της Ροζάβας απειλώντας την ύπαρξη της. Οι Κούρδοι και Κούρδισες αντάρτισσες έχουν υπερασπιστεί το έδαφος και τις ιδέες τους με γενναιότητα στο παρελθόν και έτσι θα κάνουν και τώρα. Άλλωστε με την δεκάχρονη και πλέον δράση τους έχουν δείξει σε όλους ότι ο κόσμος χωρίς κράτος και καπιταλισμό με ειρήνη και συνεργασία μεταξύ λαών είναι εφικτός. Μακριά από την λογική των στρατοπέδων του λιγότερου κακού δυνάστη, οι λαοί νικούν παίρνοντας τη ζωή τους στα χέρια τους.

Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ιανουάριος 2026

Πορεία 6 Δεκέμβρη, 18.00 Ακαδημία(Ιωάννινα) – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΑΛΛΑ Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ
ΝΙΚΟΣ ΡΩΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

Την Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2024, σχεδόν έναν χρόνο πριν, σημειώνεται έκρηξη σε διαμέρισμα των Αμπελοκήπων και χωρίς να χάσει ούτε δευτερόλεπτο αναλαμβάνει δράση η αντιτρομοκρατική. Κατευθείαν προχωρά σε σύλληψη μιας γυναίκας που βρισκόταν εντός του διαμερίσματος αλλά και της γυναίκας που είχε παραλάβει τα κλειδιά του Διαμερίσματος και διέμενε στο εξωτερικό.
Ωστόσο, στα ΜΜΕ κυριαρχούν ακόμα ειδήσεις σχετικές με τη διαγραφή Σαμαρά από τη ΝΔ και με το έγκλημα των Τεμπών, όπου το κράτος όχι μόνο δεν κινήθηκε ακαριαία για να συλλέξει στοιχεία από τον τόπο του εγκλήματος, αλλά στην ουσία έκανε ό,τι ήταν εφικτό προκειμένου να τα εξαφανίσει, πρακτική που έρχεται σε προφανή αντίθεση με την «σβελτάδα» στην υπόθεση των Αμπελοκήπων.

Για τον πλήρη αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης επιστρατεύτηκε η γνωστή τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου, που λειτουργεί ως βαλβίδα αποσυμπίεσης σε δύσκολες στιγμές. Αυτό είναι το σημείο που έρχεται στο προσκήνιο η είδηση για τη δήθεν εμπλοκή του αγωνιστή Νίκου Ρωμανού. Ο Νίκος είναι ο άνθρωπος στου οποίου τα χέρια έπεσε νεκρός, στις 6 Δεκέμβρη

του 2008, ο αδελφικός του φίλος Αλέξης Γρηγορόπουλος, αφού προηγουμένως είχε προσβληθεί με σφαίρα από το μακρύ χέρι του κράτους, που ταΐζει η εξουσία. Ο φονιάς της 6ης Δεκεμβρίου έπειτα από την αποφυλάκισή του το 2019, βρίσκεται σήμερα και πάλι στην φυλακή, μετά από ομόφωνη απόφαση του δικαστηρίου για ισόβια κάθειρξη.

Στην φυλακή όμως βρίσκεται και ο Νίκος Ρωμανός. Ο Νίκος που θα κουβαλάει αυτή την ανάμνηση για μια ζωή, συνεχίζει να διώκεται με κάθε ευκαιρία, όντας ένας ακόμα αποδιοπομπαίος τράγος στην μακρά λίστα αγωνιστών, από τη Μεταπολίτευση κι έπειτα για να μην πάμε πιο πίσω, που στοχοποιούνταν και διασύρονταν κάθε φορά που το κράτος είχε ανάγκη από ένα εξιλαστήριο θύμα. Το κυνήγι ενάντια στον Νίκο Ρωμανό ξεκινάει έναν χρόνο πριν όταν η αντιτρομοκρατική προχωράει στην παράνομη σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, εξαφανίζοντας από την επικαιρότητα κάθε τι επιβαρυντικό για την κυβέρνηση και το μπλοκ συμφερόντων που αυτή εκπροσωπεί, καθώς πλέον η πρώτη είδηση είναι η σύλληψη του Ρωμανού, ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες προφυλακίστηκε. Η ΕΛΑΣ ανακοινώνει ότι βρέθηκε δακτυλικό του αποτύπωμα σε πλαστική σακούλα, εντός του διαμερίσματος που υπέστη ολική καταστροφή. Η αναφορά της ΕΛΑΣ μάς ταξιδεύει στο 2010, όπου είχε σταλεί φάκελος με εκρηκτικό μηχανισμό στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης έχοντας στόχο τον Χρυσοχοΐδη. Τότε η ΕΛΑΣ ισχυρίστηκε ότι στο φάκελο που εξερράγη ο εκρηκτικός μηχανισμός, βρέθηκε ολόκληρο αποτύπωμα του Παλαιοκώστα! Είναι άπειρες οι δικαστικές αποφάσεις παγκοσμίως που έχουν δεχτεί ότι δεν μπορεί το δακτυλικό αποτύπωμα να αποτελέσει από μόνο του παράγοντα καταδίκης, από τη στιγμή μάλιστα που είναι πολύ εύκολο να «φυτευτεί», ειδικά από τους μηχανισμούς καταστολής, αλλά και από τον οποιονδήποτε.

Ερχόμενοι στο σήμερα και ενώ όλοι θα περιμέναμε πως η ιστορία αυτή θα είχε τελειώσει, τα γεγονότα μας διαψεύδουν. Ενώ ο εισαγγελέας είχε προτείνει την αποφυλάκιση του Νίκου, το δικαστικό συμβούλιο αποφάσισε την παράταση της κράτησης ακόμα έξι μήνες, συνολικά 18 μήνες άδικης φυλάκισης. Η «προσωρινή

κράτηση» που μόνο προσωρινή δεν μοιάζει να είναι, στερεί την ελευθερία του Νίκου. Ανησυχητική είναι επίσης και η αλλαγή των λεγόμενων της προέδρου του δικαστικού συμβουλίου, με την αρχική άποψή της να είναι πως στην σακούλα υπάρχουν μόνο τα αποτυπώματα του Νίκου και του συγκατηγορουμένου του. Όμως μετά το έγγραφο της αστυνομίας που αναφέρει ότι τελικά στην σακούλα υπάρχουν κι άλλα αποτυπώματα, η ίδια καταλήγει εν τελεί σε κάτι αντίθετο από το αρχικό συμπέρασμά της και αναφέρει πως λόγω των μη ισχυρών υπόλοιπων αποτυπωμάτων, η ύπαρξη του αποτυπώματος του Νίκου φανερώνει εμπλοκή και έτσι όλα ανήκουνε σε αυτόν και τον συγκρατούμενό του (χωρίς να υπάρχει πιστοποίηση του ισχυρισμού, από τα αρμόδια εργαστήρια της αστυνομίας). Κάπου μέσα σε όλα αυτά αχνοφαίνεται και η δικαιοσύνη, όχι;

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ/ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 άφησε, και μια τεράστια παρακαταθήκη για τις κοινωνικές αντιστάσεις των καταπιεσμένων, στα μάτια των οποίων φώτισε έστω Και για λίγο η φλόγα μιας διαφορετικής κοινωνίας, χωρίς αρχηγούς και ηγέτες, χωρίς Καταπίεση και ανισότητες, ακολουθώντας το νήμα όλων των σύγχρονων εξεγέρσεων.Η εξέγερση του Δεκέμβρη απέδειξε ότι η κοινωνία μπορεί να αντιπαρατεθεί στο μονοπώλιο της κρατικής βίας. Τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν το 2008, με την οικονομική κρίση και την βίαιη φτωχοποίηση της κοινωνίας, οι οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές πρακτικές του Δεκέμβρη βρήκαν έδαφος σε λαϊκές συνελεύσεις, καταλήψεις, κολλεκτίβες,συλλογικές κουζίνες και σε κινήσεις αδιαμεσολάβητης αντίστασης απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο.Η φλόγα του Δεκέμβρη, λοιπόν, δε σβήνει. Την βλέπουμε στα μάτια όσων αντιστάθηκαν εκείνες τις άγριες ημέρες, στα μάτια όσων συνέχισαν να αγωνίζονται και δεν παραιτήθηκαν, όσων ελπίζουν και ονειρεύονται ένα διαφορετικό αύριο. Η φλόγα αυτή μας δείχνει πώς να πορευτούμε στον αγώνα που δίνουμε καθημερινά ενάντια στην κρατική τρομοκρατία.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 18.00 ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση